



Domstolens dom i sag C-298/23 | Inter IKEA Systems

Pressemeddelelse nr. 119/26

Luxembourg den 8. september 2026

Varemærkeret: Varemærkeindehaveren kan modsætte sig et politisk partis brug af indehaverens velkendte varemærke, når det politiske parti ikke har godtgjort, at dets ytringsfrihed går forud for indehaverens rettigheder og interesser

Et politisk parti havde offentligt præsenteret en plan til reformering af den belgiske asyl- og indvandringspolitik og i denne forbindelse brugt velkendte IKEA-varemærker til at styrke sit budskab. Som begrundelse for denne brug henviste det politiske parti til sin ytringsfrihed. Domstolen bemærker i sin dom, at den nationale ret ved afgørelsen af, om der var en »rimelig grund« til denne brug, skal foretage en afvejning af på den ene side varemærkeindehaverens ejendomsret og interesser og på den anden side den ret til ytringsfrihed, der påberåbes af tredjemand, og dennes interesser, idet ingen af disse to rettigheder er absolutte. Domstolen fastslår imidlertid, at brugen af disse IKEA-varemærker i det foreliggende tilfælde kunne skade varemærkernes renommé og indehaverens interesser væsentligt. Under disse omstændigheder fremgik det ikke, at brugen af IKEA-varemærkerne med det ene formål at drage fordel af disse varemærkers renommé for at styrke et politisk budskab og øge udbredelsen heraf gik forud for varemærkeindehaverens rettigheder, hvilket det imidlertid tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

I 2022 præsenterede det politiske parti Vlaams Belang på en pressekonference offentligt sin politiske plan med titlen »IKEA-PLAN – Immigratie Kan Echt Anders« (»IKEA-plan – indvandring kan virkelig være anderledes«) til reformering af den belgiske asyl- og indvandringspolitik. De pågældende forslag var ledsaget af illustrationer med tegn svarende til IKEA-varemærkerne og figurer, der lignede dem, der bruges i IKEA's vejledninger til samling af selskabets produkter. Pressekonferencen blev udsendt på sociale mediekkanaler. Inter IKEA, der er indehaver af disse varemærker, anlagde en krænkelsessag i Belgien mod foreningen Vrijheidsfonds, der havde ført Vlaams Belangs kampagne.

For den nationale ret anerkendte Vrijheidsfonds, at foreningen havde brugt IKEA-varemærkerne uden indehaverens samtykke, men hævdede, at den havde brugt disse varemærkers renommé til at styrke sit budskab, og at dette udgjorde en »rimelig grund« som omhandlet i EU-lovgivningen, der således beskytter ytringsfriheden, herunder friheden til at udtrykke politiske meninger og politisk parodi ¹. Efter den nationale rets opfattelse er der tale om en konflikt mellem ligeværdige grundlæggende rettigheder, nemlig ejendomsretten og retten til ytringsfrihed, og den har derfor forelagt sagen for Domstolen.

Domstolen fastslår i dommen først, at **EU-lovgivningen ikke indeholder præciseringer vedrørende begrebet »rimelig grund«**. I betragtningerne til denne lovgivning har lovgiver imidlertid fremhævet behovet for at anvende den på en måde, som sikrer fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden.

Imidlertid er den **blotte påberåbelse af retten til ytringsfrihed ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at der foreligger en rimelig grund**. En tredjemand, der gør brug af et tegn, der er identisk med eller ligner et velkendt varemærke, skal angive de konkrete grunde til denne brug, der er knyttet til udøvelsen af den pågældendes ytringsfrihed, og godtgøre, at disse grunde går forud for varemærkeindehaverens rettigheder og interesser.

Den nationale ret, der skal afgøre, om der er en rimelig grund til tredjemands brug, **skal foretage en afvejning af på den ene side indehaveren af det velkendte varemærkes ejendomsret og interesser og på den anden side den ret til**

ytringsfrihed, der påberåbes af tredjemand, og dennes interesser, idet ingen af disse to rettigheder er absolutte.

I denne forbindelse skal den nationale ret afgøre, om tredjemands brug af det velkendte varemærke er foretaget i god tro. Dette er bl.a. tilfældet, når denne brug foretages for at formidle en tanke eller anskuelse, der hænger sammen med varemærket som sådant, varemærkeindehaveren eller dennes handelspraksis, varer eller tjenesteydelser. Andre relevante forhold er, om brugen af varemærket **bidrager til en debat af almen interesse**, og de **konsekvenser**, som tredjemands brug af mærket kan medføre **for indehaveren** af dette. Varemærkeindehaveren kan navnlig ikke pålægges at tåle en brug, der kan påføre vedkommende en uforholdsmæssig skade, eller som kan gøre indgreb i selve kernen af den eneret, som er opnået ved registrering af varemærket.

Der skal i denne forbindelse tages hensyn til intensiteten af tredjemands brug af det velkendte varemærke, omfanget af denne brug og de metoder, der er valgt i denne forbindelse, samt den omstændighed, at tredjemands brug kan give indtryk af, at indehaveren af dette varemærke tilslutter sig det politiske budskab, der formidles, eller de politiske idéer, der fremmes, eller på en eller anden måde støtter dem, selv om de værdier, som indehaveren forfægter, er baseret på neutralitet i forhold til ethvert politisk parti eller er uforenelige med dette politiske budskab.

Domstolen fastslår i denne henseende, at brugen af IKEA-varemærkerne i det foreliggende tilfælde kunne skade disse varemærkers renommé og indehaverens interesser væsentligt. Under disse omstændigheder fremgik det ikke, at Vrijheidsfonds' brug af IKEA-varemærkerne med det ene formål at drage fordel af disse varemærkers renommé for at styrke sit politiske budskab og øge udbredelsen heraf gik forud for varemærkeindehaverens rettigheder, hvilket det imidlertid tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge EU-Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt.

Retten har kompetence til at behandle anmodninger om præjudiciel afgørelse, der udelukkende vedrører 1) det fælles merværdiafgiftssystem (moms), 2) punktafgifter, 3) toldkodeksen, 4) tarifieringen af varer i den kombinerede nomenklatur, 5) kompensation og bistand til luftpassagerer ved boardingafvisning eller ved forsinkelse eller aflysning af transportydelser eller 6) systemet for handel med kvoter for drivhusgasemissioner. Domstolen har kompetence til at behandle alle andre anmodninger om præjudiciel afgørelse.

Hverken Domstolen eller Retten træffer afgørelse i den nationale tvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens eller Rettens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikkeofficielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen. Fremstillingen af de faktiske omstændigheder og retsforskrifterne vedrører den relevante periode og er baseret på sagens akter.

[Dommen og eventuelt et resumé](#) af dommen offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Curia Web TV](#)« og via »[European Broadcasting Service](#)« ☎ (+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!



¹ Artikel 9, stk. 2, litra c), i forordning [2017/1001](#) om EU-varemærker samt artikel 10, stk. 2, litra c), og artikel 10, stk. 6, i direktiv [2015/2436](#) om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker.